

ईहीनन्तु यातनुत् । लिपादहीनं लोभघ्नं संप्राप्त्यग्नि-
करं लघु । लिपादहीनस्य तन्त्रान्तरे आरोग्याम्बुसंज्ञा । तस्य
लक्षणगुणास्तु । “पादशेषन्तु यत्तोयमारोग्याम्बु तदुच्यते ।
आरोग्याम्बु सदा पय्यं कासश्वासकफापहम् । सद्यो-
ज्वरहरं पाहि दीपनं पाचनं लघु । आनाहपाण्डु-
शूलार्शोगुल्मयोद्योदरापहम्” भा० प्र० “दिवा श्रुतन्तु यत्
तोषं रात्रौ तदगुरुतां व्रजेत्” वैद्यकम् । “संक्रान्तौ
वर्षट्ठौ च पक्षे चन्द्रसूर्ययोः । स्रुतके मृतके चैव न
ज्ञायादृणशारिणा” स्मृतिः । “क्षितस्यस्रुतं वापि
शीतघृणमथापि वा । गात्रं पयः पुनात्याशु पापमा-
मरणान्तिकम्” मरीचिः । “नित्यं नैमित्तिकञ्चैव क्रियाङ्गं
महकर्षणम् । तीर्थाभावे च कर्तव्यसुष्ठोदकपरोदकैः”
अमः । “उष्णासुनाभःकायस्य परिषेको मक्षामहम् ।
तेनैव शोत्तमाङ्गस्य बलन्तु केशवकुपोः” आ० त० आयु-
र्वेदः । उष्णोदकेनाचमननिषेध आचमनयन्दे उक्तः ।

उष्णोपगम पु० उष्ण उपगम्यतेऽत्र आधारे घञ् अट्टिः ।

निदाघकावे । योऽक्षौ [कन् । तत्रैव आतमे च ।

उष्ण पु० उव-मक् । १ घमे, २ आतमे, १ योऽक्षौ च । स्वार्थे

उ(ज)ष्णन्ति । उव-आधारे मनिन् वा० वा हलः । १ योऽक्षौ

चौ कर्त्तरि मनिन् । २ आतमे “नोपतापि मनः सोऽक्ष”

“उष्णोष्णशोकरस्रुजः प्रबलोऽक्षोऽन्तः” “अभोऽक्षोऽप्यारपि

तस्य सोऽक्षः” माचः । दीर्घादिः २ यवसहवर्षेण ।

उ(ज)ष्णप पु० उष्णाणं पिबति पा-किप् । भृगोः पुले १ पित्त-

गणभेदे “शुक्रालिनो बहिषद उ(ज)ष्णपा आन्यपा-

नत्वा” पित्तगणनायां स्मृतिः । २ उ(ज)ष्णपानकर्त्तरि तप-

स्त्रिभेदे लि० । “उर्वसुश्चैरिव रविनिविष्टदृष्टिभिरु(रु)-

द्वापैः” काद० । [घञ् अट्टिः । निदाघकावे ।

उ(ज)ष्णागम पु० उ(ज)ष्णा आगम्यतेऽत्र आ-गम-आधारे

उ(ज)ष्णाय नामधा० उ(ज)ष्णाणसदमति उ(ज)ष्णन्+कण् ।

उ(ज)ष्णयते औष्णायिष्ट उ(ज)ष्णायमाणः ।

उस्र पु० वसन्ति रसा अत्र वस-रक् नि० न षत्वम् । १ कि-

रण्ये, सूर्यकिरणानां जलाकर्षकत्वेन रसवत्त्वात्तथात्वम् ।

२ अन्येषां यथायथं रसवत्त्वम् बोध्यम् । २ टप् । ३ सुरभ्यां

४ ङतायां १ प्रथियां च स्त्री निरु० । देवमात्रे पु० उज्ज्व०

“उज्ज्वलेतं धूर्वाहौ” यजु० ४, २२ । “उज्ज्वो अन्नद्वहौ”

वेददी० “क्रत्वा नावोक्तः पितेव” ऋ० ६, १२, ४ । “उज्ज्वो

द्वभः” भा० “शरैश्चैरिवोदीच्याजुर्हरिष्यन् रसानिव” रघुः

“यो धर्ता भुवनानां य उज्ज्वामपीडा” ऋ० ८, ४१, ५ ।

उज्ज्वे “प्रमित्तासो न ददुरसो अये” १, ५८, ४ ।

“वसति नभसीत्युच्चः सूर्यः” भा० । सूर्यरश्मिसम्पर्कात्

ददिवसे च । “वसुमा उज्ज्वामा” ऋ० ७, ७१, ४, उज्ज-

वामा दिवसं प्रति गन्ता” भा० उज्ज्वमिच्छति उज्ज्वयति

“उज्ज्वोमाङ्गाटः प्रतिषेधः” वार्त्ति० लङादौ नाट उज्जी-

त्युक्तेः षत्वाभावश्च ओज्ज्वयत् । ६ सहासिनोः अग्निनी-

कुमारयोः द्वि० व० । “अग्नयः उज्ज्व जरन्ते” ऋ० ४, ४,

५, ५, उज्ज्व सहनिवसन्तावन्निनीयुतौ” भा० ।

उस्त्रि स्त्री वस-वा० कि षत्वाभावः । गन्त्याम् “हिनन्ति स्त्र

मुत्तवः” ऋ० ६, ६५, १, “उज्ज्वयः सर्वं त्व गन्त्य” भा० ।

उस्त्रिक पु० उज्ज्व+अत्यार्थे स्वार्थे वा ठन् । अत्यवाहके

१ जीर्णद्वभे अत्यवाहकाविश्यां २ स्त्रीगव्याम् स्त्री

उस्त्रिय पु० उज्ज्व+स्वार्थे अत्यार्थे वा च । १ जीर्णद्वभे “उज्ज्वो

द्वभः क्रन्दतु द्यौः” ऋ० ५, ५८, ६, २ स्त्रीगव्याम् स्त्री

निरु० । “गवामूर्ध्वं मुखियाणाम्” ऋ० ५, १, ४, उज्ज्वानां

शीरमुत्सारयन्तीनाम्” भा० ।

उह अर्दने भादि० पर० सक० सेट् इरित् । ओहति ओहत्,

ओहीत्, उवोह ऊहत् । अप अपसारणे तानपौहीत्

निषाचरः” भट्टिः “अपौहदुत्तरः” रघुः

उह अव्य० उ व ह च इ० । १ संबोधने, २ एवार्थे च ।

उहह अव्य० उह च ह च । सम्बोधने ।

उहू स्त्री उह-कू । १ खेदस्त्रचके यन्दे “नखानि विधुयङ्क्या

करतलेन तत्प्रादृश्योत् ततः किसलयभ्रमात् करमथाक्षि

पहूरतः । ततोवलयायिङ्किते भ्रमरयुञ्जितायङ्क्या उहूरिति

कुहूरवध्वनिभियाऽपतत् मुच्छिता” । वह-कू । वाहके

ति० । “हिरण्यं पण्यां उहूव उषर्वुधः” ऋ० २, ४५,

४, उहूवः वाहकाः” भा० उवङ् कान्दसः

उह्यमान लि० वह-कर्मणि शानच् । यस्य वहनं क्रियते

तस्मिन् “यथोह्यमानः किल भोगिवैरिणा” नैषध० ।

उह्ण पु० वह-रक् । द्वभे यन्दार्थचिन्तामणिः

इति वाचस्पत्ये उकारादिगन्धार्थसङ्ख्यानम् ।